

ความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินจากการเลือกวิธีการตีราคา ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ด้วยวิธีตีราคาใหม่

The Value Relevance of Financial Information on Revaluation Property Plant and Equipment

สุชาดา วุฒิปัญญารัตนกุล* ดร.ศิรดา จารุดกานนท์**

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินจากการเลือกวิธีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ด้วยวิธีราคาตีใหม่จากการใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ โดยใช้ข้อมูลงบการเงินประจำปีและราคาหลักทรัพย์ปี 2554 กลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษาคือ บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ที่ใช้วิธีราคาตีใหม่ โดยศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ และผลต่างของค่าเสื่อมราคาที่คำนวณจากฐานราคาทุนและฐานราคาตีใหม่กับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ ในขณะที่ไม่พบความสัมพันธ์ของผลต่างของค่าเสื่อมราคาที่คำนวณจากฐานราคาทุนและฐานราคาตีใหม่กับราคาหลักทรัพย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

Abstract

The objective of this study is to investigate the value relevance of fixed asset revaluation according to the adoption of Thai Accounting Standard No.16 (revised 2552): Property, Plant, and Equipment by using the data from annual financial statements and stock prices of year 2011. The samples of this study are companies listed in the Stock Exchange Thailand which are using revaluation method by studying the relationship between revaluation reserves and difference in depreciation calculated by using revaluation method and cost method with stock prices of companies listed in the Stock Exchange Thailand. The result of this study shows that the revaluation reserves is positively related to stock prices. On the other hand, the study does not find significant relationship between the difference in depreciations calculated by using revaluation method and cost method.

*นิสิตปริญญาโท หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

**อาจารย์ประจำสาขาวิชาการบัญชีและการเงิน คณะการจัดการและการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยบูรพา

บทนำ

ในปี 2552 สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ได้มีการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีหลายฉบับซึ่งมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ก็เป็นมาตรฐานการบัญชีที่มีการปรับปรุงเช่นกัน มาตรฐานการบัญชีฉบับนี้มีการเปลี่ยนแปลงจากมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 32 เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ซึ่งมีผลบังคับใช้ในปี 2542¹ โดยมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์กำหนดให้กิจการที่มีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ต้องคำนวณค่าเสื่อมราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์จากฐานราคาที่ดีใหม่ไม่อนุโลมให้คำนวณจากฐานราคาทุนเดิม ดังเช่นในอดีต จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้มีค่าเสื่อมราคาที่เพิ่มขึ้นซึ่งมีผลกระทบในด้านลบต่อข้อมูลกำไรสุทธิซึ่งเป็นข้อมูลในงบการเงิน ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยพบว่า หลายบริษัทได้มีการเปลี่ยนวิธีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์จากวิธีราคาดีใหม่เป็นวิธีราคาทุน (แสดงข้อมูลในตารางที่ 1) ทั้ง ๆ ที่วิธีราคาดีใหม่จะให้ข้อมูลที่มีประโยชน์และมีความเกี่ยวข้องในการตัดสินใจของนักลงทุนและทำให้ข้อมูลทางการบัญชีในงบการเงินสะท้อนความเป็นจริงมากกว่าวิธีราคาทุนเดิม ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของนักลงทุนมากกว่า (สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์, 2554) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินจากการเลือกวิธีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ด้วยวิธีราคาดีใหม่จากการใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การที่มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์กำหนดให้กิจการที่มีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ต้องคำนวณค่าเสื่อมราคาจากฐานราคาที่ดีใหม่ไม่อนุญาติให้คำนวณจากฐานราคาทุนเดิมดังเช่นในอดีต จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้มีค่าเสื่อมราคาที่เพิ่มขึ้นซึ่งมีผลกระทบในด้านลบต่อกำไรสุทธิซึ่งเป็นข้อมูลในงบการเงิน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินจากการเลือกวิธีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ด้วยวิธีราคาดีใหม่จากการใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ข้อมูลในงบการเงินจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ก็ต่อเมื่อข้อมูลนั้นมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ ซึ่งการศึกษาความเกี่ยวข้องในการตัดสินใจของข้อมูลในงบการเงินเป็นการศึกษาถึงความมี

¹ ต่อมาสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์ได้มีการปรับปรุงมาตรฐานฉบับนี้ โดยใช้ชื่อว่ามาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ซึ่งมาตรฐานฉบับปรับปรุงนี้ยังคงกำหนดให้กิจการที่มีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่สามารถคำนวณค่าเสื่อมราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์จากฐานราคาทุนเดิม

คุณค่าหรือประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินเพื่ออธิบายปรากฏการณ์จากการใช้ข้อมูลในงบการเงินในการคาดการณ์เหตุการณ์ในอนาคต ถ้าเหตุการณ์ในอนาคตมีผลกระทบต่อประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของผู้ใช้งบการเงิน การรายงานข้อมูลดังกล่าวจะส่งผลต่อการตัดสินใจทันที ซึ่งการตรวจสอบว่าข้อมูลในงบการเงินเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจจึงต้องมีการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลในงบการเงินกับการตอบสนองของราคาหลักทรัพย์ ซึ่งผลการวิจัยในอดีตของการศึกษาความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินที่นักลงทุนนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์พบว่า นักลงทุนจะรวบรวมข้อมูลข่าวสารต่างๆที่ประกาศในตลาดหลักทรัพย์มาใช้ประเมินการซื้อขายหลักทรัพย์ โดยเฉพาะข้อมูลกำไรสุทธิทางการบัญชี เมื่อบริษัทประกาศกำไรราคาหลักทรัพย์จะมีการตอบสนองต่อข้อมูลดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญ (Ball & Brown, 1968; Barth, 1994) ดังนั้น เมื่อข้อมูลในงบการเงินมีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ แสดงให้เห็นว่า นักลงทุนนำข้อมูลในงบการเงินไปใช้ในการตัดสินใจลงทุนจึงทำให้ข้อมูลในงบการเงินมีความเกี่ยวข้องกับอัตราผลตอบแทนที่ไม่ปกติของหลักทรัพย์และเป็นข้อบ่งชี้ว่าข้อมูลในงบการเงินมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของนักลงทุน (Beaver, 1968; Rippington & Taffler, 1995) จึงเป็นเหตุให้นักวิจัยทางบัญชีให้ความสำคัญกับข้อมูลกำไรสุทธิทางการบัญชีที่นักลงทุนนำมาใช้กำหนดราคาหลักทรัพย์ (Ball & Brown, 1968; Beaver, 1968; Easton & Harris, 1991; Foster, 1981; Lev, 1989)

ในระยะเวลาต่อมา นักวิจัยเริ่มศึกษาความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินในรายการอื่น ๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ของนักลงทุน (Biddle, Seow, and Siegel, 1995; Collins, Maydew, and Weiss, 1997; Francis and Schipper, 1999; Lev and Zarowin, 1999; Lipe, 1986) และการศึกษากำไรที่ไม่คาดหวังถือเป็นข้อมูลสำคัญที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงของกำไรซึ่งเป็นข้อมูลที่นักลงทุนนำมาใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ โดยผลการวิจัยสรุปสอดคล้องกันว่ากำไรที่ไม่คาดหวังมีความสัมพันธ์กับอัตราผลตอบแทนที่ไม่ปกติและอัตราผลตอบแทนที่ไม่ปกติสะสมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (Baginski, 1987; นิมนวล เขียวรัตน์, 2539; ศิลป์ชัย ปวิณพงษ์พัฒน์, 2544; จุลสุชดา ศิริสม, 2003; Suchitra Vacharajitipan, 1990) รวมทั้งการศึกษาความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินที่เกิดจากการใช้มาตรฐานการบัญชี (Alsalman, 2003; Mostafa & Metwally, 2005; Mufeed, 2003; Wu, Koo & Kao, 2005) และการศึกษาความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินจากการตีราคาสินทรัพย์ โดยจะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ ดังเช่น งานวิจัยในต่างประเทศของ Easton et al. (1993), Barth and Clinch (1998), Aboody et al. (1999) และงานวิจัยในประเทศไทยของ Pisek (2006) โดยทั้งหมดนี้พบว่าส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ อย่างไรก็ตามงานวิจัยในประเทศไทยของ Pisek (2006) ได้ศึกษาก่อนมีการเปลี่ยนแปลงฐานที่ใช้ในการคำนวณค่าเสื่อมราคาสำหรับที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่มีการตีราคาใหม่ โดยสามารถคำนวณค่าเสื่อมราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่มีการตีราคาใหม่จากฐานราคาทุนเดิมได้ แต่งานวิจัยฉบับนี้ได้ศึกษาหลังจากที่มีการปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ซึ่งมาตรฐานการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้กิจการที่มีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ต้องคำนวณค่าเสื่อมราคาจาก

ฐานราคาใหม่ที่ใหม่ไม่อนุญาตให้คำนวณจากฐานราคาทุนเดิมดังเช่นในอดีต จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อความมีประโยชน์และความเกี่ยวข้องในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจของข้อมูลในงบการเงิน ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดสมมติฐานที่ใช้ในการทดสอบได้ดังนี้

H1: ส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัท

H2: ผลต่างของค่าเสื่อมราคาที่ยกคำนวณจากฐานราคาทุนและฐานราคาตีใหม่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัท

ระเบียบวิธีการศึกษาวิจัย

การที่มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์กำหนดให้กิจการที่มีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ต้องคำนวณค่าเสื่อมราคาจากฐานราคาตีใหม่ไม่อนุญาตให้คำนวณจากฐานราคาทุนเดิมดังเช่นในอดีต จากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้มีค่าเสื่อมราคาเพิ่มขึ้นซึ่งมีผลกระทบในด้านลบต่อกำไรสุทธิซึ่งเป็นข้อมูลในงบการเงิน การที่ค่าเสื่อมราคาเพิ่มขึ้นมีผลทำให้กิจการมีการเปลี่ยนวิธีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์จากวิธีราคาใหม่มาใช้วิธีราคาทุนเดิม โดยในช่วงระหว่างปี 2548-2554 มีบริษัทเปลี่ยนวิธีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์จากวิธีราคาตีใหม่เป็นวิธีราคาทุนจำนวน 49 บริษัท โดยเฉพาะปี 2554 ซึ่งเป็นปีที่มีผลบังคับใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์พบว่า มีบริษัทเปลี่ยนวิธีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์จากวิธีราคาตีใหม่เป็นวิธีราคาทุนมากที่สุดจำนวน 15 บริษัท (แสดงข้อมูลในตารางที่ 1)

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินจากการเลือกวิธีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ด้วยวิธีราคาตีใหม่จะคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยจากบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยทุกกลุ่มอุตสาหกรรม ยกเว้นกลุ่มอุตสาหกรรมธุรกิจการเงิน และกลุ่มกองทุนเพื่อการพัฒนา อสังหาริมทรัพย์ เนื่องจากกลุ่มธุรกิจดังกล่าวมีวิธีการปฏิบัติทางการบัญชีที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างเฉพาะบริษัทที่ใช้วิธีราคาตีใหม่ปี 2554 จำนวน 74 บริษัท (แสดงข้อมูลในตารางที่ 1) เนื่องจากปี 2554 เป็นปีแรกที่มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่องที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์มีผลบังคับใช้ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลงบการเงินจากเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (<http://www.set.or.th>) ซึ่งเป็นแหล่งข้อมูลที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยประกาศแก่สาธารณชนผ่านระบบการสื่อสารที่เชื่อมต่อกับคอมพิวเตอร์ และข้อมูลราคาหลักทรัพย์เก็บรวบรวมจากระบบข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ออนไลน์ SETSMART (<http://www.setsmart.com>)

ตารางที่ 1 จำนวนตัวอย่างบริษัทที่ใช้วิธีราคาตีใหม่ และบริษัทที่เปลี่ยนวิธีวิธีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์จากวิธีราคาตีใหม่เป็นวิธีราคาทุนเดิมแยกตามหมวด
อุตสาหกรรมและช่วงปีที่ทดสอบ

หมวดอุตสาหกรรมและ อุตสาหกรรมอาหาร	2547		2548		2549		2550		2551		2552		2553		2554		รวม	
	ราคาตี ใหม่	ราคาตี ใหม่ เปลี่ยน	ราคาตี ใหม่	ราคาตี ใหม่ เปลี่ยน	ราคาตี ใหม่	ราคาตี ใหม่ เปลี่ยน	ราคาตี ใหม่	ราคาตี ใหม่ เปลี่ยน	ราคาตี ใหม่	ราคาตี ใหม่ เปลี่ยน	ราคาตี ใหม่	ราคาตี ใหม่ เปลี่ยน	ราคาตี ใหม่	ราคาตี ใหม่ เปลี่ยน	ราคาตี ใหม่	ราคาตี ใหม่ เปลี่ยน	ราคาตี ใหม่	ราคาตี ใหม่ เปลี่ยน
1.หมวดเกษตรและ อุตสาหกรรมอาหาร	15	-	14	1	14	2	16	-	16	-	16	-	16	1	17	1	108	5
2.หมวดสินค้าอุปโภค บริโภค	7	-	9	-	9	-	9	-	9	-	9	-	10	-	6	4	61	4
3.หมวดสินค้า อุตสาหกรรม	23	2	25	4	22	3	22	1	22	1	22	1	21	2	20	2	155	15
4.หมวดอสังหาริมทรัพย์ และก่อสร้าง	16	1	13	2	13	-	12	1	11	1	11	1	11	1	8	2	83	8
5.หมวดทรัพยากร	4	-	4	-	2	2	4	-	5	-	5	-	5	-	3	2	27	4
6.หมวดบริการ	26	-	23	3	20	4	19	1	20	1	20	-	20	1	16	4	144	13
7.หมวดเทคโนโลยี	3	-	3	-	3	-	3	-	4	-	4	-	4	-	4	-	24	-
รวมจำนวนตัวอย่าง/บริษัท	94	3	91	10	83	11	85	3	87	3	87	2	87	5	74	15	602	49

วิธีการดำเนินวิจัย

การศึกษาความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินจากการเลือกวิธีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ด้วยวิธีราคาตีใหม่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับข้อมูลในงบการเงิน เพื่อนำมาอธิบายว่าข้อมูลในงบการเงินนั้นมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของนักลงทุนหรือไม่ ถ้าหากราคาหลักทรัพย์กับข้อมูลในงบการเงินมีความสัมพันธ์กัน แสดงว่าข้อมูลในงบการเงินมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของนักลงทุน โดยตัวแบบจำลองทางสถิติของ Ohlson (1995) จะเป็นตัวแบบที่ใช้ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างราคาหลักทรัพย์กับข้อมูลในงบการเงิน ซึ่งตัวแบบสามารถแสดงได้ดังนี้

$$P_{it} = a_0 + a_1 BVPS_{it} + a_2 EPS_{it} + \epsilon_{it}$$

โดยกำหนดให้

P_{it}	หมายถึง	ราคาหลักทรัพย์ของบริษัท i ณ วันที่ t
$BVPS_{it}$	หมายถึง	มูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้นต่อหุ้นของบริษัท i ณ สิ้นรอบระยะเวลา t
EPS_{it}	หมายถึง	กำไรต่อหุ้นของบริษัท i ณ สิ้นรอบระยะเวลา t
ϵ_{it}	หมายถึง	ค่าคลาดเคลื่อนที่เกิดจากตัวแปรอื่น

งานวิจัยฉบับนี้จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์และข้อมูลผลต่างระหว่างค่าเสื่อมราคาที่กำหนดจากฐานราคาตีใหม่และฐานราคาทุนเดิมกับราคาหลักทรัพย์ โดยนำตัวแบบจำลองทางสถิติของ Ohlson (1995) มาประยุกต์ใช้ในการทดสอบ และทดสอบด้วยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) ซึ่งตัวแบบที่ใช้ในการทดสอบแสดงได้ดังนี้

$$P_{it} = \beta_0 + \beta_1 BVPS_ADJ_{it} + \beta_2 RR_{it} + \beta_3 EPS_ADJ_{it} + \beta_4 \Delta DEPRE_{it} + \epsilon_{it}$$

กำหนดให้

P_{it}	หมายถึง	ราคาหลักทรัพย์ของบริษัท i ณ วันที่นำส่งงบการเงิน
$BVPS_ADJ_{it}$	หมายถึง	มูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้นต่อหุ้น (ไม่รวมส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์) ของบริษัท i ณ สิ้นรอบระยะเวลา t
tRR_{it}	หมายถึง	ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ต่อหุ้นของบริษัท i ณ สิ้นรอบระยะเวลา t
EPS_ADJ_{it}	หมายถึง	กำไรต่อหุ้นของบริษัท i ณ สิ้นรอบระยะเวลา t (ไม่รวมค่าเสื่อมราคาที่ดินอาคาร และอุปกรณ์ในส่วนที่ตีราคาเพิ่ม) ของบริษัท i ณ สิ้นรอบระยะเวลา t
$\Delta DEPRE_{it}$	หมายถึง	ผลต่างระหว่างค่าเสื่อมราคาที่กำหนดจากฐานราคาตีใหม่และฐานราคาทุนเดิม (ค่าเสื่อมราคาที่ดินอาคาร และอุปกรณ์ในส่วนที่ตีราคาเพิ่ม)
ϵ_{it}	หมายถึง	ค่าคลาดเคลื่อนที่เกิดจากตัวแปรอื่น

ผลการวิจัย

ผลการทดสอบสถิติพรรณนาของการศึกษาความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินจากการเลือกวิธีการตีราคาที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยวิธีราคาตีใหม่ ซึ่งได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งแสดงตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ข้อมูลสถิติเชิงพรรณนาของความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินจากการเลือกวิธีการตีราคาที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยวิธีราคาตีใหม่

	N	Minimum	Maximum	Mean	Std.deviation
P	74	0.09	95.25	15.96	20.43
BVPS_ADJ	74	- 2.70	110.75	11.17	19.57
RR	74	- 2.40	1.91	-0.13	0.88
EPS_ADJ	74	- 3.71	13.16	1.10	2.33
Δ DEPRE	74	-0.59	4.06	0.10	0.60

P = ราคาหลักทรัพย์ของบริษัท ณ วันที่นำส่งงบการเงิน

BVPS_ADJ = มูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้นต่อหุ้นที่ไม่รวมส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

RR = ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ต่อหุ้น

EPS_ADJ = กำไรต่อหุ้นที่ไม่รวมค่าเสื่อมราคาที่ดินอาคาร และอุปกรณ์ในส่วนที่ตีราคาเพิ่ม

Δ DEPRE = ค่าเสื่อมราคาที่ดินอาคาร และอุปกรณ์ในส่วนที่ตีราคาเพิ่มต่อกำไรสุทธิ (ผลต่างระหว่างค่าเสื่อมราคาที่คำนวณจากฐานราคาตีใหม่และฐานราคาทุนเดิม)

จากตารางที่ 2 เป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับค่าสถิติเชิงพรรณนาของตัวแปรตาม ตัวแปรอิสระ และตัวแปรควบคุมของกลุ่มตัวอย่างบริษัทที่ใช้วิธีราคาตีใหม่ปี 2554 จำนวน 74 บริษัท โดยเมื่อพิจารณาราคาหลักทรัพย์ซึ่งเป็นตัวแปรตาม พบว่ามีขอบเขตระหว่าง 0.09 ถึง 95.25 แต่โดยส่วนใหญ่บริษัทมีราคาหลักทรัพย์เฉลี่ยอยู่ที่ประมาณ 15.96 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 20.43

เมื่อพิจารณาตัวแปรอิสระ ซึ่งได้แก่ ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ต่อหุ้น และค่าเสื่อมราคาที่ดินอาคาร และอุปกรณ์ในส่วนที่ตีราคาเพิ่มต่อกำไรสุทธิ พบว่า ตัวแปรส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ต่อหุ้นมีขอบเขตระหว่างค่าต่ำสุดถึงค่าสูงสุดอยู่ระหว่าง -2.40 ถึง 1.91 ค่าเฉลี่ยส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ต่อหุ้นเท่ากับ -0.13 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 และตัวแปรค่าเสื่อมราคาที่ดินอาคาร และอุปกรณ์ในส่วนที่ตีราคาเพิ่มต่อกำไรสุทธิมีขอบเขต

ระหว่างค่าต่ำสุดถึงค่าสูงสุดอยู่ระหว่าง -0.59 ถึง 4.06 ค่าเฉลี่ยค่าเสื่อมราคาที่ดินอาคาร และอุปกรณ์
ในส่วนที่ตีราคาเพิ่มต่อหุ้นเท่ากับ 0.10 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.60

เมื่อพิจารณาตัวแปรควบคุม ซึ่งได้แก่ มูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้นต่อหุ้น และกำไรต่อหุ้น พบว่า ตัวแปรมูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้นต่อหุ้น มีขอบเขตค่อนข้างกว้างโดยมีต่ำสุดติดลบถึง 2.70 และมีค่าสูงสุดเท่ากับ 110.75 ค่าเฉลี่ยมูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้นต่อหุ้นเท่ากับ 11.17 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 19.57 และตัวแปรกำไรต่อหุ้นมีขอบเขตระหว่างค่าต่ำสุดถึงค่าสูงสุดอยู่ระหว่าง -3.71 ถึง 13.16 ค่าเฉลี่ยกำไรต่อหุ้นเท่ากับ 1.10 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.33

ตัวแปรทั้ง 3 ประเภทข้างต้นจะถูกนำมาวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ แต่ก่อนที่จะวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุต้องมีการตรวจสอบว่าตัวแปรต่างๆเป็นไปตามเงื่อนไขของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุหรือไม่ และเงื่อนไขข้อหนึ่งที่สำคัญมาก คือ ตัวแปรอิสระทุกตัวที่ใช้ในการศึกษาจะต้องเป็นอิสระต่อกัน หรือไม่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดระหว่างกันและกันมากเกินไป การที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเองอาจก่อให้เกิดปัญหาที่เรียกว่า ปัญหาภาวะร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) ซึ่งการตรวจสอบว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ระหว่างกันหรือไม่สามารถตรวจสอบได้หลายวิธี เช่น การวิเคราะห์จากสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation analysis) เพื่อตรวจสอบทิศทางความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรและค่าความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยได้แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ของตัวแปรตามและตัวแปรอิสระปี 2554 (n = 74)

VARIABLE	P	BVPS_ADJ	RR	EPS_ADJ	Δ DEPRE
P	1.00				
BVPS_ADJ	0.66	1.00			
RR	0.51	0.58	1.00		
EPS_ADJ	0.72	0.56	0.40	1.00	
Δ DEPRE	-0.10	-0.07	0.02	-0.007	1.00

P = ราคาหลักทรัพย์ของบริษัท ณ วันที่นำส่งงบการเงิน

RR = ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ต่อหุ้น

BVPS_ADJ = มูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้นต่อหุ้นที่ไม่รวมส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

EPS_ADJ = กำไรต่อหุ้นที่ไม่รวมค่าเสื่อมราคาที่ดินอาคาร และอุปกรณ์ในส่วนที่ตีราคาเพิ่ม

Δ DEPRE = ค่าเสื่อมราคาที่ดินอาคาร และอุปกรณ์ในส่วนที่ตีราคาเพิ่มต่อกำไรสุทธิ (ผลต่างระหว่างค่าเสื่อมราคาที่คำนวณจากฐานราคาตีใหม่และฐานราคาทุนเดิม)

ตารางที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 3 ตัว ซึ่งเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระแต่ละคู่พบว่า มีตัวแปรอิสระบางตัวมีความสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 ซึ่งสังเกตจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 2 คู่ มีค่า 0.56 และ 0.58 ถึงแม้ว่า ตัวแปรอิสระจะมีความสัมพันธ์ระหว่างกันแต่ก็อยู่ในระดับที่ไม่สูงมากนัก อย่างไรก็ตาม ปัญหภาวะร่วมเส้นตรงพหุอาจสร้างความรุนแรงได้ แม้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรจะอยู่ในระดับที่น้อยมาก ดังนั้นวิธีที่มีประสิทธิภาพอีกวิธีหนึ่งในการตรวจสอบว่าเกิดปัญหภาวะร่วมเส้นตรงพหุหรือไม่ คือ การคำนวณค่า Variance Inflation Factor (VIF) ถ้าค่า VIF มีค่ามากก็แสดงว่าตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระอื่น ๆ มาก และตามปกติค่า VIF ที่มากกว่า 10 ขึ้นไปจะถือว่าอยู่ในระดับที่จะก่อให้เกิดปัญหภาวะร่วมเส้นตรงพหุได้ ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่าค่า VIF ที่สูงสุดสำหรับการศึกษาคครั้งนี้มูลค่าส่วนของผู้ถือหุ้นต่อหุ้นซึ่งมีค่าเพียง 1.964 เท่านั้น (แสดงในตารางที่ 4) ดังนั้นผลที่ได้นี้จึงสามารถเป็นเครื่องยืนยันได้ว่าการศึกษาคครั้งนี้จะไม่เกิดปัญหภาวะร่วมเส้นตรงพหุ และสำหรับเงื่อนไขความสัมพันธ์ในรูปเชิงเส้นของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม และเงื่อนไขอื่น ๆ ของการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับค่าความคลาดเคลื่อน เช่น การแจกแจงแบบปกติ ความเป็นอิสระระหว่างกัน เมื่อทดสอบโดยใช้กราฟและแผนภาพการกระจายพบว่าผลการทดสอบเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ทุกประการหลังจากตรวจสอบเงื่อนไขทั้งหมดของการวิเคราะห์ความถดถอยแล้ว ข้อมูลเกี่ยวกับความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินจากการเลือกวิธีการตีราคาที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยวิธีราคาตีใหม่จะถูกนำมาประมวลผล โดยการศึกษาครั้งนี้เลือกใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์เชิงเส้นของตัวแปรอิสระ และตัวแปรตาม ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของความสัมพันธ์ของข้อมูลในงบการเงินจากการเลือกวิธีการตีราคาที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยวิธีราคาตีใหม่

Variables	Expected	Unstandardized Coefficients B	Standardized Coefficients Beta	t-value	Sig.	VIF
(Constant)		8.833		4.557	0.00	
BVPS_ADJ	+	0.268**	0.257	2.565	0.013	1.964
RR	+	4.163**	0.180	2.036	0.046	1.524
EPS_ADJ	+	4.531***	0.517	5.950	0.000	1.476
Δ DEPRE	-	-2.974	-0.088	-1.223	0.225	1.011

R = 0.804 R² = 0.647 Adjusted R² = 0.627

F-value = 31.635 Sig = 0.000 R² Change = 0.647

P = ราคาหลักทรัพย์ของบริษัท ณ วันที่นำส่งงบการเงิน

BVPS_ADJ = มูลค่าของส่วนของผู้ถือหุ้นต่อหุ้นที่ไม่รวมส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

RR = ส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์ต่อหุ้น

EPS_ADJ = กำไรต่อหุ้นที่ไม่รวมค่าเสื่อมราคาที่ดินอาคาร และอุปกรณ์ในส่วนที่ตีราคาเพิ่ม

Δ DEPRE = ค่าเสื่อมราคาที่ดินอาคาร และอุปกรณ์ในส่วนที่ตีราคาเพิ่มต่อกำไรสุทธิ (ผลต่างระหว่างค่าเสื่อมราคาที่กำหนดจากฐานราคาตีใหม่และฐานราคาทุนเดิม)

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.1

**ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

***ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางแสดงผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของความสัมพันธ์ของข้อมูลในงบการเงินจากการเลือกวิธีการตีราคาที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ด้วยวิธีราคาตีใหม่ ณ ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่าตัวแบบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามโดยรวมมีค่า p-value เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 ค่าสถิติดังกล่าวจะใช้ตรวจสอบสมมติฐานที่ว่าราคาหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปร จากผลการทดสอบทำให้สรุปได้ว่าราคาหลักทรัพย์มีความสัมพันธ์กับตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัวแปร ในจำนวนตัวแปรอิสระทั้งหมด เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์สหสัมพันธ์ (r) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.804 แสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์กันค่อนข้างมาก โดยตัวแปรอิสระทั้ง 4 ตัวสามารถอธิบายความผันแปรของราคาหลักทรัพย์ได้เท่ากับ

62.7% ($Adj.R^2 = 0.627$) ซึ่งจากตารางนี้จะแสดงผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 และสมมติฐานที่ 2 ดังนี้

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 1

H1: ส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัท

ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยโดยประมาณของส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์มีค่าเท่ากับ 4.163 กล่าวคือหากส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ของบริษัทเพิ่มขึ้น 1 หน่วย ราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจะเพิ่มขึ้น 4.163 หน่วย โดยมีทิศทางความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ซึ่งความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกับที่คาดไว้ และเมื่อพิจารณาค่า p-value ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.046 โดยมีค่าน้อยกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 แสดงว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์มีความสัมพันธ์กับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$)

ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยที่ 2

H2: ผลต่างของค่าเสื่อมราคาที่คำนวณจากฐานราคาทุนและฐานราคาตีใหม่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัท

ผลการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ พบว่าค่า p-value มีค่าเท่ากับ 0.225 โดยมีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญที่กำหนด 0.05 แสดงว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ นั่นคือผลต่างของค่าเสื่อมราคาที่คำนวณจากฐานราคาทุนและฐานราคาตีใหม่ไม่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ ($p > 0.05$)

สรุปและอภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple regression analysis) เพื่อศึกษาความมีประโยชน์ของข้อมูลในงบการเงินจากเลือกวิธีการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ด้วยวิธีราคาตีใหม่ ผลการทดสอบพบว่าส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศของ Easton et al. (1993); Barth and Clinch (1998); Aboody et al. (1999) และงานวิจัยในประเทศไทยของ Pisek (2006) โดยทั้งหมดนี้พบว่าส่วนเกินทุนจากการตีราคาสินทรัพย์มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับราคาหลักทรัพย์ ซึ่งผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าข้อมูลส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่เปิดเผยไว้ในงบการเงินเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ จะเห็นได้ว่านักลงทุนให้ความสำคัญกับข้อมูลส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ เนื่องจากข้อมูลส่วนเกินทุนจากการตีราคาที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์สามารถใช้อธิบายราคาหลักทรัพย์ได้ แสดงว่าผลการวิจัยให้หลักฐานสนับสนุน

ถึงวิธีการตราราคาที่ดินอาคาร และอุปกรณ์ด้วยวิธีการราคาตีใหม่ซึ่งให้ข้อมูลที่มีประโยชน์และมีความเกี่ยวข้องในการตัดสินใจมากกว่าวิธีการราคาทุน โดยนักลงทุนสามารถนำผลการวิจัยที่ได้นี้เป็นแนวทางพื้นฐานประกอบการวิเคราะห์สำหรับการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ และสามารถใช้เป็นข้อมูลต่อสภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์เพื่อสนับสนุนถึงประโยชน์ของการเลือกวิธีการตราราคาที่ดินอาคาร และอุปกรณ์ด้วยวิธีการราคาตีใหม่ต่อข้อมูลในงบการเงิน โดยวิธีการราคาตีใหม่จะให้ข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องในการตัดสินใจ ทำให้ข้อมูลในงบการเงินมีประโยชน์ต่อนักลงทุนในการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจ รวมถึงทำให้ข้อมูลในงบการเงินสะท้อนความเป็นจริงมากกว่าวิธีการราคาทุนเดิม

สำหรับผลต่างของค่าเสื่อมราคาที่คำนวณจากฐานราคาทุนและฐานราคาตีใหม่ต่อกำไรสุทธิ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์เชิงลบกับราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กล่าวคือผลต่างของค่าเสื่อมราคาที่คำนวณจากฐานราคาทุนและฐานราคาตีใหม่ต่อกำไรสุทธิเป็นข้อมูลที่ไม่มีความเกี่ยวข้องต่อการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจต่อนักลงทุน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยในต่างประเทศของ Ronald (2002) ที่พบว่าค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมีความสัมพันธ์เชิงลบกับราคาหลักทรัพย์ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่นำมาทดสอบที่เป็นบริษัทที่ใช้วิธีการราคาตีใหม่ส่วนใหญ่มีการตราราคาหลักทรัพย์ประเภทที่ดิน จึงทำให้ผลกระทบของค่าเสื่อมราคาที่เพิ่มขึ้นจากการประกาศใช้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2552) เรื่อง ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ต่อกำไรสุทธิน้อย

เอกสารอ้างอิง

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2548). *การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2549). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วยการใช้ SPSS for Windows* (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: ธรรมสาร.
- จูลสุขดา สิริสม. (2546). *ปัจจัยที่มีผลทำให้ข้อมูลกระแสเงินสดมีประโยชน์มากกว่าข้อมูลกำไรในการกำหนดราคาหลักทรัพย์: การศึกษาในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. คุยฎีนิพนธ์บัญชีคุยฎีบัณฑิต, สาขาการบัญชี, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์. (2554). *ผลกระทบของข้อมูลทางบัญชีที่มีต่อผลตอบแทนเกินปกติของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- นิมนวล เขียวรัตน์. (2539). *ผลกระทบของการประกาศกำไรสุทธิทางบัญชีต่อราคาหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. คุยฎีนิพนธ์บัญชีคุยฎีบัณฑิต, สาขาการบัญชี, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิลป์ชัย ปวีณพงษ์พัฒน์. (2544). ผลกระทบของความสัมพันธ์ระหว่างอุตสาหกรรมที่มีต่อผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรมและการส่งผ่านข้อมูล. คุญฎีนิพนธ์บัญชีคุญฎีบัณฑิต, สาขาการบัญชี, คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Aboody, D., Barth, M. E., & Kasznik, R. (1999). Revaluation of fixed Asset and future firm performance : Evidence from the UK. *Journal of Accounting and Economics Research*, 26(2), 49-178.

Alsaman, A. M. (2003). The value relevance of accounting numbers and the implications for international accounting standards harmonization: *Evidence Saudi Arabia Kuwait. Dissertation Abstracts International*, 2, 274-A.

Baginski, S. P. (1987). Intra-industry information transfers associated with management forecasts of earnings. *Journal of Accounting research*, 25(2), 196-216.

Ball, R., & Philip, B. (1968). An empirical evaluation of accounting income numbers. *Journal of Accounting research*, 6(2), 159-178.

Barth, M. E. (1994). Fair value accounting: Evidence from investment securities and the market valuation of banks. *The Accounting Review*, 69(1), 1-25.

Barth, M. E., & Clinch, G. (1998). Revaluating financial, tangible, and intangible assets: associations with share prices and non market-based estimates. *Journal of Accounting Research*, 36(Autumn), 199-233.

Beaver, W. H. (1968). The information content of annual earnings announcement. *Journal of Accounting research*, 6(3), 67-92.

Biddle, G. C., Seow, G. S., & Siegel, A.F. (1995). Relative versus incremental information content. *Contemporary Accounting Research*, 2(1), 1-23.

Collins, D. W., Maydew, L. E., & Weiss, S.I. (1997). Changes in the value relevance of earning and book values over the past forty years. *Journal of Accounting and Economics*, 24(8), 39-67.

Easton, P. D., & Harris, T. S. (1991). Earnings as an explanation variable for returns. *Journal of Accounting research*, 29(Autumn), 19-36.

Easton, P. D.; Edey, P. H., & Harris, T. S. (1993). An investigation of revaluations of tangible long-lived assets. *Journal of Accounting Research*, 31, 1-38.

- Foster, G. (1981). Intra industry information transfers associated with earnings releases. *Journal of Accounting and Economics*, 3(3), 201-232.
- Francis, J., & Schipper, K. (1999). Have financial statement lost their value relevance. *Journal of Accounting Research*, 37(Autumn), 319-352.
- Lev, B. (1989). On the usefulness of earnings and earnings research: Lesson and direction from two decades of empirical research. *Journal of Accounting Research*, 27(3), 153-192.
- Lev, B., and Zarowin, P. (1999). The boundaries of financial reporting and how to extent them. *Journal of Accounting Research*, 37(2), 353-385.
- Lipe, R. C., & Freeman, R. N. (1986). The information contained in the components of earning/ discussion. *Journal of Accounting Research*, 24(Supplement), 37-64.
- Mostafa, A. E. S., & Metwally, K. A. (2005). The value relevance of earnings and book values in equity valuation: An international perspective the case of Kuwait. *International Journal of Commerce and Management*, 14(1), 68-79.
- Mufeed, R. (2003). Effects of introducing international accounting standards on amman stock exchange. *Journal of American Academy of Business*, 3(2), 361-366.
- Ohlson, J. A. (1995). Earnings, book value, and dividends in equity valuation. *Contemporary Accounting Research*, 12(Winter), 661-687.
- Pisek, C. (2006). Fixed asset revaluation: Management motivation and value relevance. Doctoral dissertation, Business Administration, Chulalongkorn University.
- Prezas, P. A., Simonyan, K., & Vasudevan, G. (2009). The effect of offshoring on firm value and performance. Working paper of Business Finance, Suffolk University.
- Ripington, F. A., & Taffler, R. J. (1995). The information content of firm financial disclosures. *Journal of Business Finance and Accounting*, 22(3), 345-362.
- Ronald, Z. (2002). Information content of earnings and earnings components of commercial banks: Impact of SFAS No.115. *Review of Quantitative Finance and Accounting*, 18, 405-421.
- Suchitra, V. (1990). The information content of quarterly earnings: the case of Thailand. Doctoral dissertation, George Washington University.
- Wu, S. H., Koo, M., & Kao, T. C. (2005). *Comparing the value relevance of accounting information in China: Standards and factors effects*. Nevada: University of Nevada.